

sat det, fordi vi hermed får en tiltrængt mulighed for at diskutere pressens forhold. Jeg synes da, at den netop stedfundne udveksling mellem hr. Aage Frandsen og hr. Søren Krarup var meget oplysende, og jeg synes, det altid er vigtigt for os at diskutere pressens forhold.

I Europa, da alle de kommunistiske styre kollapsede i begyndelsen af 1990'erne, og hvor der blev indført pressefrihed, trykkefrihed, ytringsfrihed, demokrati osv., var vi af og til som nordiske politikere sammen med nyvalgte politikere fra de nye demokratier. Og et af deres spørgsmål til os garvede gammeldemokrater var, om man virkelig skal tåle alt det svineri, som pressen skriver om os, altså som politikere eller som regeringsdeltagere, eller hvad det nu var. Og der var vores svar næsten altid: Ja, det bliver i nødt til at finde jer i, fordi pressefriheden betyder, at man kan skrive, hvad man vil.

Men der er jo altså et efterspil; der kan komme en retssag, der kan komme injuriersager, der kan komme problemer med, at man har viderebragt forkerte oplysninger. Men i udgangspunktet er pressefriheden ganske svær at håndtere for dem, der bliver krænket, og dem, der føler sig beklippet på deres hæderlighed.

Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi har instrumenter, der kan skose eller kan sanktionere over for den presse, som omgås lemfældigt med pressefriheden.

Ligesom flere andre ordførere er jeg heller ikke sikker på, at det er nødvendigt at stramme medieansvarsloven, som Dansk Folkeparti foreslår her. Det foreslås, at den forurettede får bedre adgang til genmæle, og at dette skal have en placering, der ikke overses af publikum.

Kl. 13.35

Forslaget nævnes bl.a. at være udsprunget af den sag fra DR TV, hvor en dagplejemor fra Mors blev hængt ud for at slå børn. Jeg er ikke sikker på, at det ville have hjulpet at have de nye regler, for, som det blev nævnt for lidt siden, var den pågældende udhængte person så rædselsslagen over det, der var sket, at vedkommende slet ikke kom uden for en dør i lang tid og ikke turde tale med nogen. Det forstår man godt, når man ser dette direkte personangreb.

Jeg tror til gengæld også, at pressens egen regulering i et frit marked præget af konkurrence er meget værdifuld, og at man meget hurtigt får en debat, som fokuserer på, at her har et enkelt medie altså manipuleret, her har et enkelt medie været for langt fremme, og det bør mediet skam-

me sig over, og det bør selv kunne finde ud af at undgå den slags ting i fremtiden.

Jeg synes, det har været rart at se, at der har været meget kritik af et medie, som næsten har en monopolagtig status, og det bør også give anledning til selvransagelse i det pågældende medie.

Vi går til udvalgsarbejdet med et åbent sind. Vi tror ikke, det er en nødvendighed at stramme reglerne, men vi er enige i, at det er vigtigt, at der er regler, og at det er vigtigt, at der er mulighed for de krænkede for at få deres berigtigelse eller deres synspunkter placeret i pressen, men det er der jo allerede nu mulighed for, som også flere tidligere har sagt.

Som sagt synes jeg, at Dansk Folkeparti skal have ros for at rejse debatten, for den er vigtig.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil også sige tak til fru Elisabeth Arnold for den saglige og imødekommende reaktion på forslaget.

Så vil jeg lige med hensyn til den dybt ubehagelige sag fra Morsø Kommune sige, at man kunne jo også sige, og det har egentlig også været vores hensigt med forslaget her, at det er Pressenævnets opgave ikke kun at stå til rådighed, når der kommer et ønske om genmæle, men måske også selv at gøre opmærksom på, at her er sket noget utilbørligt, som man skal gribe ind over for, eventuelt ved en henvendelse til den forurettede eller ved en henvendelse til Danmarks Radio, som havde foretaget forurettelsen.

Kort sagt, at Pressenævnet på en helt anden måde er aktiv i retning af, jeg vil sige skabe lødige forhold på medieområdet og ikke overlade det til junglens lov, hvor de stærke som bekendt æder de svage.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er helt oplagt, at selve Pressenævnets virke, grundlaget for dets aktiviteter, dets sammensætning og den hastighed, hvormed det arbejder, naturligvis er vigtigt for effekten af arbejdet. Det hjælper jo ikke meget, at der kommer en reaktion fra Pressenævnet meget lang tid efter, at skaden er sket, således at den krænkede person i virkeligheden har en fornemmelse af, at hun eller han er fuldstændig uden støtte nogen steder fra, uden nogen hjælp nogen steder fra. Den periode, der går, inden Pressenævnet kan reagere,